

Auteur: Cor E. Bijl

Datum: 20-01-2025

De klimaatcrisis vraagt om een radicaal andere benadering: van maakbaarheid naar Zijn.

De wereld faalt fundamenteel in de aanpak van de klimaatcrisis. Ondanks wetenschappelijk bewijs dat alles in het universum met elkaar samenhangt en dat controle dus een illusie is, blijven we vasthouden aan het maakbaarheidsidee. Dit idee, dat het leven als een machine beschouwt die gemaakt/gecontroleerd kan worden, staat centraal in onze inspanningen tegen de klimaatcrisis. Het is echter ook de reden waarom we tekortschieten.

Albert Einstein waarschuwde ooit: *“We cannot solve our problems with the same thinking we used when we created them.”* Met andere woorden: we kunnen de klimaatcrisis niet oplossen door vast te houden aan het maakbaarheidsidee dat haar heeft veroorzaakt.

Het einde van maakbaarheid: noodzakelijk voor de realisatie van het Zijn.

De echte oplossing voor de klimaatcrisis ligt in het loslaten van het idee van controle en het omarmen van wat we het Zijn kunnen noemen: een staat van harmonie en eenheid met de natuur, het leven en onszelf. Het Zijn overstijgt dualiteit en biedt ons een weg uit de zelfdestructieve cyclus die door het ego wordt aangedreven en bestaat uit de onderdrukking van onze gevoelens.

Het ego - de menselijke neiging tot beheersing, verdeeldheid en onderdrukking - heeft ons gebracht waar we nu zijn: een wereld die zichzelf vernietigt. Dit zelfdestructieve patroon kan vergeleken worden met een cel in een lichaam dat in gevecht is met zichzelf dat alleen maar te verliezen is en dus een kankercel is. De klimaatcrisis is de climax van dit egoïsme, maar tegelijkertijd ook een kans. De betekenis van een crisis is immers niet alleen verwoesting, maar ook een kans.

Het Zijn als fundamentele oplossing.

Om de klimaatcrisis aan te pakken, moeten we de transitie maken van ego naar Zijn. Dit vereist een radicale herziening van onze aanpak. Het Zijn is geen maakbaar product van technologie, beleid of controle. Het is een staat van bewustzijn die we bereiken door onze diepste gevoelens toe te laten en te doorvoelen in plaats van ze te onderdrukken.

Het pad naar Zijn is eenvoudig, maar ook bijzonder moeilijk: het vraagt dat we onze zekerheden opgeven, inclusief onze op vorm, op ‘hebben’, gebaseerde identiteit zoals die door het ego is opgebouwd. De klimaatcrisis heeft al een katalyserend effect op deze transformatie. Mensen verliezen houvast en daarmee precies dat wat het ego in stand houdt. Tegelijkertijd veroorzaakt de crisis een verharding in de samenleving: door het verlies van houvast, van dogma's, heeft het ego vrij spel, wat door het dualistische karakter ervan leidt tot polarisatie. Maar deze verharding is noodzakelijk; het Zijn ontstaat alleen door confrontatie en crisis.

De blokkades: religie, staat en wetenschap.

Toch wordt de realisatie van het Zijn tegengehouden door diepgewortelde taboes in onder andere onze instituties:

1. **De religie** plaatst God buiten de mens en ziet zichzelf als de plaatsvervanger van God. Het ziet het Zijn daarom als ketters. Dit sluit de mens af van innerlijke spirituele bevrijding.
2. **De staat** wordt nog geheel bepaald door het illusoire en zelfdestructieve maakbaarheidsidee en ziet zichzelf niet als verantwoordelijk voor een beleid dat de samenleving bevrijdt van dit idee.
3. **De wetenschap** worstelt met het Zijn omdat het niet volledig empirisch te verklaren is. Toch beginnen wetenschap en spiritualiteit elkaar te raken, bijvoorbeeld via inzichten uit de kwantumfysica waarvan de wetenschappelijk onverklaarbare verschijnselen Zijnsverschijnselen zijn.

Daarnaast vrezen mensen zelf het loslaten van zekerheden zoals dé waarheid en vaste grond onder hun voeten. Maar juist in het Zijn vinden we dat deze zekerheden niet nodig zijn.

Wat is er nodig?

Om deze transformatie mogelijk te maken, moet er een (inter)nationaal instituut komen dat de wereld informeert over het Zijn, zijn belang en hoe het gerealiseerd kan worden. Dit instituut zou ook mensen moeten opleiden tot coaches in zijnsontwikkeling, zodat zij anderen kunnen begeleiden op dit pad.

De klimaatcrisis biedt een keuze: blijven we vasthouden aan controle en zelfdestructie, of kiezen we voor een radicaal nieuwe weg naar het Zijn? Het antwoord bepaalt het lot van de mensheid.